

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Tos/29/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122010899
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8122010899.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Evy Rešatkovej a JUDr. Petra Tobiaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.10.2022, v trestnej veci odsúdeného A. B. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a iné, o sťažnosti krajského prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4PP/15/2022 zo dňa 16.08.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť krajského prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že:

- I. Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona podmienene prepúšťa ods. A. B. z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/19/2020 zo dňa 12.08.2020 vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov;
- II. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona odsúdenému určuje skúšobnú dobu 5 rokov a súčasne nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným v trvaní 3 rokov;
- III. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 51 ods. 3 písm. c) Trestného zákona odsúdenému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s C. D.;
- IV. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 51 ods. 3 písm. f) Trestného zákona odsúdenému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami s C. D.;
- V. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona odsúdenému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve;
- VI. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona za použitia § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona odsúdenému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal krajský prokurátor sťažnosť, ktorú neskôr aj písomne odôvodnil. Má zato, že súd v napadnutom uznesení nezohľadnil a nesprávne vyhodnotil podstatné skutočnosti významné pre rozhodnutie o tom, či výkon trestu odňatia slobody už u odsúdeného nie je potrebný. Predovšetkým dôsledne neprihliadol na povahu spáchaných trestných činov, hoci táto povinnosť vyplýva z ustanovenia § 66 ods. 2 Trestného zákona a v rámci hodnotenia materiálnej podmienky spočívajúcej v očakávaní, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, nezohľadnil jeho skoršie odsúdenie. Poukázal na to, že v rámci hodnotenia trestnej činnosti súd v napadnutom uznesení uviedol, že išlo síce o závažnú trestnú činnosť, avšak tá spadá do určitého nie dlhého časového obdobia. S týmto záverom súdu nesúhlasí. A. B. bol totiž na nepodmienečný trest odňatia slobody odsúdený za šesť skutkov trestnej činnosti, ktoré páchal postupne od 10.05.2016 až do jeho zadržania 01.02.2018. Ide teda o obdobie viac ako dvadsiatich mesiacov. Zároveň zdôraznil, že ods. Závacký prvý skutok spáchal len pol roka potom, ako bol právoplatne odsúdený na základe trestného

rozkazu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/124/15 z 05.11.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 06.11.2015. Ide pritom o odsúdenie za skutok spáchaný 22.06.2015. Na základe toho zhrnul, že odsúdený v období od 22.06.2015 do 01.02.2018 spáchal sedem skutkov trestnej činnosti. Prokurátor ďalej poukázal na konštatovanie súdu, že stabilné rodinné prostredie a predpoklad, že sa odsúdený zamestná, vytvorí materiálne podmienky na to, že odsúdený nebude nútený páchať trestnú činnosť majúcu majetkový základ. V reakcii na túto úvahu súdu považuje za potrebné zvýrazniť, že podstatná časť skutkov spáchaných odsúdeným nebola majetkového, ale násilného (podpálenie dvoch motorových vozidiel, z toho jedného z pomsty a vydieranie) a iného nebezpečného charakteru (zadováženie a držba rozsiahleho množstva strelných zbraní a streliva). K stabilnému rodinnému prostrediu tiež dodáva, že na skutok spočívajúci v prechovávaní zbraní a streliva odsúdený využíval práve rodinnú chatu a spoločné obydlie s inými rodinnými príslušníkmi. Osobitný význam v rámci posudzovania otázky, ktorá bola predmetom napadnutého uznesenia, podľa neho má pritom skutočnosť, ktorou sa súd v rámci svojich úvah vôbec nezaoberal. Odsúdený totiž všetky skutky, za ktoré bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody, spáchal počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia na základe trestného rozkazu Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/124/15 z 05.11.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 06.11.2015. Predošlé odsúdenie sa pritom takisto týkalo skutku násilného charakteru, právne kvalifikovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a prečin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona. Má zato, že podmienené odsúdenie za tento skutok zjavne k náprave odsúdeného nevedlo a v krátkom čase sa aj napriek plynutiu skúšobnej doby opätovne dopúšťal trestnej činnosti, čiastočne aj opätovne násilného charakteru. Pri hodnotení povahy spáchaných trestných činov považuje za potrebné zohľadniť aj to, že trestnej činnosti sa odsúdený dopúšťal v súčinnosti s inými osobami. Plnil pritom dôležité úlohy a zastával pritom podstatnú funkciu, v rámci ktorej niektoré skutky organizoval, rozdeľoval úlohy alebo išlo o realizáciu jeho osobnej pomsty. K záveru súdu o čiastočnej neaktuálnosti záverov psychologického znaleckého posudku vzhľadom na nerefektovanie odsúdenia a dlhoročného výkonu trestu dopĺňa, že predmetné znalecké skúmanie bolo vykonané v čase, keď už mal odsúdený obmedzenú osobnú slobodu z dôvodu výkonu väzby a bol už raz právoplatne odsúdený, preto úvahy o neaktuálnosti týchto záverov nie sú podľa jeho názoru úplne namieste. Znalkyňou zistenú skôr negatívnu resocializačnú prognózu odsúdeného podľa jeho presvedčenia preto súdom zvýraznené skutočnosti vo významnej miere nekorigujú. Napokon poukázal aj na hodnotenie riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom konštatoval, že resocializačná prognóza je u odsúdeného menej priaznivá a riziko recidívy stredné. Má zato, že vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti neboli ani s prihliadnutím na správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody splnené podmienky na jeho podmienené prepustenie na slobodu. Poukázal aj na judikatúru (R 5/2017), podľa ktorej zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienenom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry, ako aj bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Urtost 3/2015, sp. zn. 3 Urtost 1/2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015), aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne východiská, s prihliadnutím na rozsah a obdobie páchanej trestnej činnosti odsúdeným, jej charakter, závažnosť, recidívu odsúdeného, keď k jeho náprave nevedlo ani predošlé odsúdenie a od páchania trestnej činnosti ho neodradilo ani plynutie skúšobnej doby a v kontexte týchto okolností zohľadnenú znalecky zistenú a aj riaditeľom ústavu na výkon trestu konštatovanú menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a stredné riziko jeho recidívy, podľa prokurátora nebolo možné dospieť k záveru, že doterajší výkon nepodmienečného trestu odňatia slobodu dosiahol u odsúdeného svoj účel, najmä z pohľadu ochrany spoločnosti a individuálnej prevencie, a že jeho ďalší výkon nie je potrebný a odsúdeného je možné podmienené prepustiť na slobodu. Z týchto dôvodov navrhol, aby nadriadený orgán podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie a súčasne, aby podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s ustanovením § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. B. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Prvostupňový súd v posudzovanej veci i podľa názoru krajského súdu vykonal dokazovanie v takom rozsahu, ako to bolo pre potreby rozhodnutia o tom, či sú v danom prípade splnené všetky zákonom požadované podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, potrebné. Tieto v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. poriadku vyhodnotil a na základe takéhoto postupu dospel aj k správne rozhodnutiu.

V dôvodoch svojho rozhodnutia okresný súd aj výrok, ku ktorému dospel, náležitým spôsobom odôvodnil a krajský súd v podrobnostiach pre správnosť dôvodov na tieto poukazuje. Len vzhľadom na dôvody sťažnosti prokurátora niektoré skutočnosti krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť a doplniť.

Tak, ako to plynie zo samotného výroku napadnutého uznesenia, aj z obsahu spisového materiálu, ods. A. B. vykonával úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 33T/131/2018 zo dňa 06.02.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5To/19/2020 zo dňa 12.08.2020. Tento trest mu bol uložený v bode 1/ rozsudku krajského súdu za účasti vo forme organizátora k prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 21 ods. 1 písm. a) k § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zákona s poukazaním na § 140 písm. b) Tr. zákona, v bode 2/ za spolupáchateľstvo prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 20 k § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, v bode 3/ a 4/ za spolupáchateľstvo pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), b) Tr. zákona účinného od 01.08.2019 sčasti v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, v bode 5/ za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona a v bode 6/ za spolupáchateľstvo zločinu vydierania podľa § 20 k § 189 ods. 1 Tr. zákona. Pre výkon uvedeného trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola odsúdeným A. B. a C. D. uložená povinnosť nahradiť poškodenému E. F. spoločne a nerozdielne škodu vo výške 16.103,- eur.

Keďže výkon trestu nastúpil odsúdený z väzby, začiatok trestu sa mu po jej započítaní počíta od 01.02.2018.

Prvostupňový súd správne v odôvodnení rozhodnutia uviedol aj zákonom požadované podmienky, ktoré musia byť splnené pre to, aby mohol byť odsúdený z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený. Správne aplikoval ust. § 66 ods. 1, 2 Tr. zákona, podľa ktorých po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody, môže súd osobu odsúdenú za zločin podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Keďže trest, ktorý bol odsúdenému uložený, bol ukladaný pre zločin je zrejmé, že k jeho podmiennečnému prepusteniu z výkonu trestu, pri splnení ostatných zákonom požadovaných podmienok, môže dôjsť až po výkone dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody. Vzhľadom na to, že začiatok trestu sa odsúdenému počíta od 01.02.2018, zákonom požadovanú časť trestu vykonal 01.06.2022. Tým splnil formálnu podmienku týkajúcu sa možnosti podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky, prvou je, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie, a druhou je, že môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Prvá materiálna podmienka sa viaže na správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a jej plnenie preukazuje príslušný ústav na výkon trestu v hodnotení odsúdeného (§ 62 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody). S ohľadom na povahu a účel tohto právneho inštitútu je odôvodneným úsudok, že o takomto polepšení môže okrem iného svedčiť, ak odsúdený riadne a zodpovedne plní povinnosti, ktoré vo výkone trestu pre neho vyplývajú z právnych predpisov, ak

dodržiava ústavný poriadok a stanovený režim, plní pokyny príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, dodržiava zásady slušného správania, iniciatívne spolupracuje a plní program zaobchádzania, dodržiava povinnosti a zákazy obsiahnuté v zákone o výkone trestu odňatia slobody a vo vyhláske, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu a pod.

Splnenie druhej materiálnej podmienky súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Judikatúra týkajúca sa hodnotenia materiálnych podmienok podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody bola naposledy zhrnutá v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 36/2022 z 24.05.2022. Podľa nej zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmiennečne prepustený po uplynutí stanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Je potrebné vziať do úvahy i samotný účel trestu, ktorý obsahuje viac komponentov, ku ktorým súdy pri svojom rozhodovaní musia prihliadať. Podstatou ich úvah je potom v konečnom dôsledku dôvodnosť predpokladu, že odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy (IV. ÚS 85/2011, IV. ÚS 321/2013). Všeobecný súd rozhodujúci o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody však musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti vedú do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok týkajúcich sa možnosti podmieneného prepustenia odsúdeného na slobodu je preto pre všeobecný súd dôležité zistiť a vyhodnotiť správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Prítom správanie odsúdeného je determinované samotným výkonom trestu odňatia slobody, ako aj plnením jeho účelu, ktorý spočíva v prevencii pred ďalším páchaním trestnej činnosti a výchove odsúdeného k vedeniu morálneho a slušného života (III. ÚS 154/09, IV. ÚS 85/2011).

Zmyslom podmieneného prepustenia teda nie je odmeniť odsúdeného za dobré správanie vo výkone trestu – nejde o dobrodenie pre odsúdeného, a nemôže tak byť ani paušálne vylúčené u niektorých kategórií odsúdených, napr. recidivistov, ako špecifické sprísnenie trestného postihu. Nariadenie podmieneného prepustenia z výkonu trestu je namieste vtedy, ak už k náprave, resp. k dosiahnutiu účelu trestu ďalší pobyt odsúdeného vo výkone trestu nie je nutný, pričom možno vzhľadom na všetky relevantné okolnosti predpokladať, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. V tomto smere je dôležité mať na pamäti, že vytvorenie špeciálnej, prísnejšej právnej úpravy podmieneného prepustenia zo strany všeobecného súdu pre recidivistov, ktorí v minulosti „nevyužili šancu“ v podobe podmieneného prepustenia a vo výkone trestu sa ocitli znova, nemožno z ústavnoprávneho pohľadu akceptovať (nálež Ústavného súdu Českej republiky I. ÚS 2201/16 z 03.01.2017).

V podobnom duchu je formulované aj Odporúčanie Rec(2003)22 Výboru ministrov členských štátov o podmienenom prepustení, v rámci ktorého sa o. i. zdôrazňuje otvorenosť tejto možnosti všetkým odsúdeným v záujme zníženia škodlivých vplyvov uväznenia a zabezpečenie realistickej možnosti naplniť kritériá na podmiennečné prepustenie.

Trestná minulosť je relevantným faktorom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení odsúdeného. Avšak predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca. Je potrebné zohľadniť ďalšie aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy i prostredie, v ktorom by sa ocitol po prípadnom podmienenom prepustení na slobodu, ako aj zaoberať sa okolnosťami spáchania trestnej činnosti s ohľadom na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného. Trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky – koľkokrát bol jednotlivec odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmienený trest odňatia slobody či koľkokrát porušil podmienky podmieneného prepustenia. Je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predchádzajúcich trestných činov a či možno od odsúdeného na základe jeho aktuálneho výkonu trestu očakávať, že povedie riadny život (nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 2201/16 z 03.01.2017 a sp. zn. II.ÚS 1945/20 z 29.01.2021).

V načrtnutých súvislostiach je potrebné pripomenúť, že jedným z účelov trestu je aj vytvorenie podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život (§ 34 ods. 1 Trestného zákona), resp. vytvárať podmienky umožňujúce podporovať a rozvíjať pozitívne osobnostné rezervy pre resocializáciu odsúdených, aby viedli riadny život (§ 1a zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Pri posudzovaní žiadostí o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je tiež potrebné vziať do úvahy, že § 68 ods. 1 Trestného zákona umožňuje uložiť odsúdenému primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 Trestného poriadku. Mieru rizika, ktorá je spojená s podmiennečným prepustením odsúdeného, tak možno zmierniť uložením týchto opatrení (I. ÚS 36/2022).

Pokiaľ ide o konkrétne posúdenie okolností tej-ktorej veci, je potrebné poukázať tiež na to, že riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody disponuje najkomplexnejšími a najrelevantnejšími informáciami o odsúdenom, keďže je de facto v priamom kontakte s ním (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Urtos/6/2020 z 18.11.2020).

Ďalším dôležitým faktorom pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je aj postoj samotného odsúdeného k ním spáchanej trestnej činnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Urtos/7/2020 z 19.11.2020).

Vychádzajúc z uvedeného aj krajský súd v danom prípade dospel k záveru, že u odsúdeného A. B. okrem splnenia formálnej podmienky, sú splnené aj materiálne podmienky, ktoré zákon vyžaduje pre to, aby bolo možné odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustiť.

V tomto smere je v prvom rade potrebné poukázať na správanie sa odsúdeného počas výkonu väzby a výkonu trestu odňatia slobody. Z hodnotenia Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Prešove, kde odsúdený trest odňatia slobody vykonával, je zrejmé, že už počas výkonu väzby úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku ods. Závacký plnil, režim dňa dodržiaval, nedovolenej činnosti sa nedopúšťal. Dodržiaval aj zásady kolektívnej a osobnej hygieny, tak isto tiež poriadok v osobných veciach. Medzi ods. Závackým a ostatnými obvinenými na cele sa počas výkonu väzby problémy nevyskytli. Kontakt s rodinou udržiaval prostredníctvom všetkých dostupných foriem.

Následne bezproblémovo u odsúdeného prebiehal tiež výkon trestu odňatia slobody, ktorý spočiatku, od 25.08.2020, vykonával v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice – Šaca a neskôr, od 03.11.2020, v ÚVV a ÚVTOS Prešov s miestom výkonu služby v Sabinove. Podľa predmetného hodnotenia adaptácia odsúdeného na podmienky výkonu trestu prebehla bez problémov a negatívnych prejavov. Úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku plnil, režim dňa dodržiaval, k príslušníkom a zamestnancom ústavu sa správal slušne. Interpersonálne konflikty zaznamenané neboli, sklony k agresivite a impulzivite sa nevyskytli. Správanie a vystupovanie bolo u neho na požadovanej úrovni, negatívne sa neprejavil, pokyny a príkazy príslušníkov plnil. Do aktivít organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zapájal priebežne, voľný čas trávil kondičným cvičením, hraním spoločenských hier, sledovaním televízneho vysielania a počúvaním ústavného rozhlasu. Bol členom športovo-kombinovaného krúžku a členom diskusnej skupiny. Pracovne zaradený bol vo vnútornej prevádzke ústavu ako pomocník v kuchyni, kde jeho pracovná morálka i dosahované pracovné výsledky boli zo strany príslušníkov zodpovedných za kontrolu kvality hodnotené kladne, o čom svedčí aj udelená disciplinárna odmena v máji 2022 za plnenie pracovných povinností - pochvala. V kontakte bol s rodičmi a bratom prostredníctvom korešpondencie, telefonátov a návštev. Počas celého výkonu trestu bol jedenkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Resocializačná prognóza je podľa záverov hodnotenia riaditeľa ústavu menej priaznivá, riziko recidívy stredné. Vzhľadom na vyššie uvedené riaditeľ konštatoval, že odsúdený Závacký čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, a preto odporúčal jeho podmiennečné prepustenie s dohľadom.

Na základe uvedeného je možné v prvom rade konštatovať, že odsúdený A. B. jednoznačne vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že teda splnil prvú materiálnu podmienku podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o posúdenie splnenia druhej materiálnej podmienky podmieneného prepustenia je potrebné zdôrazniť, že u ods. Závackého ide v predmetnom prípade o jeho prvý výkon trestu odňatia slobody a že teda predtým na neho nebolo vykonávané cielené nápravné pôsobenie v tom zmysle, aby bolo možné konštatovať, že ani takéto pôsobenie nevedlo k náprave páchatel'a a že je preto potrebné voči nemu uplatňovať prísnejšie sankcie a opatrenia a tak ho intenzívnejšie viesť k zmene životných postojov. S prihliadnutím na uvedené a keďže od začiatku výkonu trestu (ale už aj väzby) bolo potrebné hodnotiť správanie odsúdeného ako bezproblémové, niet dôvodu domnievať sa, že odsúdený svoje správanie prispôboval podmienkam výkonu trestu len za účelom splnenia predpokladov na podmienené prepustenie.

Priebeh výkonu trestu svedčí aj o eliminácii niektorých negatívnych zistení o osobnosti odsúdeného A. B., plynúcich zo znaleckého posudku z odboru psychológie, ktorý bol spracovaný ešte počas prípravného konania, teda v čase pred začatím výkonu trestu odňatia slobody. Polepšenie je zjavné najmä vo vzťahu k zisteniam o podráždenosti odsúdeného, o jeho impulzivite, zníženej odolnosti voči frustrácii, nevyváženom postoji k autoritám, problémovom prispôbovaní sa autorite a vonkajšej sile, o jeho vzdorovitosti a nahnevanosti. Práve v týchto negatívnych vlastnostiach osobnosti odsúdeného v podstatnej miere spočívali aj subjektívne príčiny predmetnej trestnej činnosti na strane odsúdeného. Ich elimináciou boli vytvorené predpoklady pre riadne vedenie života.

Preto aj v tomto smere hodnotenie splnenia podmienok podmieneného prepustenia okresným súdom považuje krajský súd za správne.

Nemenej významnou skutočnosťou pre záver o takom polepšení odsúdeného, že možno od neho v budúcnosti očakávať riadne vedenie života je aj jeho postoj k svojej trestnej činnosti, ktorý prejavil aj na verejnom zasadnutí pred okresným súdom. Vyjadril ľútosť nad svojím protiprávnym konaním a prejavil snahu žiť riadne a poctivo a čo najskôr sa zamestnať.

Vhodné predpoklady pre to, aby v prípade podmieneného prepustenia ods. B. žil riadnym životom, vytvára aj stabilné rodinné prostredie a zabezpečené zamestnanie.

Vzhľadom na uvedené preto nemožno súhlasiť s námietkou sťažovateľa, že u odsúdeného v prípade jeho prepustenia nebude možné očakávať, že povedie riadny život. Aj podľa krajského súdu možno v súlade so závermi súdu prvého stupňa konštatovať, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie do takej miery, že možno od neho očakávať, že povedie v budúcnosti riadny život. Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani povaha trestných činov, za spáchanie ktorých trest odňatia slobody vykonával. Okrem troch prečinov sa dopustil aj dvoch zločinov, z ktorých jeden spočíval v držaní streliva a zbrane bez povolenia a druhý spočíval v nútení iného hrozbou násillia, aby niečo konal. Ani pri jednom zo zločinov, ale ani prečinov nedošlo k ujme na zdraví. Aj s prihliadnutím na povahu uvedených trestných činov, vzhľadom na správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu je možné dôvodne očakávať, že po podmienenom prepustení bude viesť riadny život.

Na lepšie dosiahnutie toho, aby odsúdený aj skutočne v budúcnosti viedol riadny život, okresný súd správne uložil aj primerané povinnosti a obmedzenia. Tie jednoznačne sú spôsobilé znížiť mieru rizika, ktorá je spojená s podmieneným prepustením odsúdeného.

Zvyšku nevykonaného trestu odňatia slobody, aj závažnosti trestnej činnosti, pre ktorú bol A. B. odsúdený, zodpovedá tiež súdom stanovená skúšobná doba, ako aj nariadený probačný dohľad.

Z dôvodov vyššie rozpísaných teda nepovažoval krajský súd sťažnosť prokurátora za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku jednomyseľne zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.